

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 16. marts)

par valsts atbalstu, ko Itālijas valsts Lacijas reģions gatavojas sniegt siltumnīcas efekta samazināšanai

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 587)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2006/598/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

(2) Itālija atbildēja 2003. gada 23. jūlijā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un īpaši 88. panta 2. punkta pirmo ievilkumu,

(3) ACEA SpA (še turpmāk "ACEA"), kas ir atbalsta saņēmēja, atbildēja 2003. gada 8. septembrī. Itālijai 2003. gada 15. septembrī tika nosūtīta vēstule, lūdzot sniegt komentārus, kā arī izpildīt vairākas citas prasības. Prasību skaitā bija šādas:

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un īpaši 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

— iesniegt kopiju sākotnējam akcionāru vienošanās nolīgumam starp ACEA un *Electrabel* par AEP izveidi;pēc Komisijas lūguma iesaistītajām pusēm sniegt savus apsvērumus saskaņā ar šiem pantiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šos apsvērumus,

— informēt par nosacījumiem ACEA darbības nodošanai AEP pārziņā, īpaši saistībā ar izskatīšanai pakļauto pasākumu;

tā kā:

I. PROCEDŪRA

(1) Savā 2003. gada 13. maija lēmumā, par kuru Itālija tika informēta ar vēstuli tajā pašā dienā, Komisija, pamatojoties uz 88. panta 2. punktu, izlēma sākt lietas izskatīšanas procedūru un aicināja Itāliju, kā arī visas ieinteresētās personas iesniegt komentārus ⁽²⁾.

— uzskaitīt, uz kurām ACEA darbībām būtu jāattiecinā atbalsta atgūšana.

⁽¹⁾ OV C 188, 8.8.2003., 8. lpp.⁽²⁾ Skat. 1. zemspītras piezīmi.

(4) Itālija atbildēja 2004. gada 18. martā un 2004. gada 29. aprīlī.

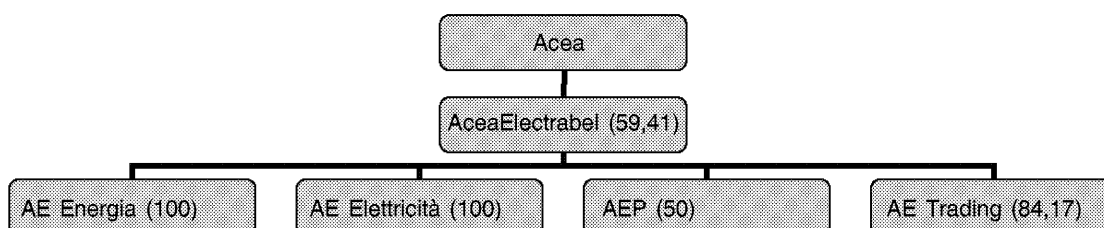
II. ATBALSTA APRAKSTS

- (5) Atbalsts sākotnēji attiecās uz diviem Lacijas (*Lazio*) reģiona atbalstītiem enerģiju taupošiem projektiem: centrālāpkrures projektu un vēja elektrostaciju. Abi projekti tika atzīti par saderīgiem, tomēr attiecībā uz pirmo projektu tika nolemts sākt procedūru saskaņā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 6. pantu, pamatojoties uz tiesu praksi *Deggendorf* lietā⁽³⁾. Projekts ir veltīts centrālāpkrures tīkla sistēmai Torino Mecokamino (*Torino Mezzocamino*) rajonā netālu no Romas. Sadales tīkls saņems enerģiju no daļēji atjaunotas un modernizētas (pārbūvētas) koģenerācijas stacijas un nodrošinās ar apkuri jaunu ciematu. Divas citas apdzīvotas vietas Romas apkārtnē – Torino Sud (*Torino Sud*) un Mostaciāno (*Mostacciano*) – ar centrālāpkrures cauruļvadu palīdzību jau ir pievienotas kombinētai siltumu un elektrību ražojošai stacijai. Jaunais projekts paredz esošās sistēmas pagarināšanu, un cauruļvadi tiks ierīkoti vēl 14 km garumā.
- (6) Šā projekta izmaksas ir 9 500 000 EUR. Šīs izmaksas ir saistītas tikai ar siltuma sadales sistēmu un neattiecas uz atjaunoto turbīnu. Atbalsta summa nepārsniedz 3 800 000 EUR.

- (7) Pasākuma tiesisko pamatu veido 1999. gada 6. augusta Lacijas reģiona padomes lēmumu (*Deliberazione della Giunta Regionale del Lazio*) Nr. 4556 par to projektu izvēli, kurus finansē no “oglekļa nodokļa”. Tādējādi pasākums tiek finansēts no fondiem, kuru avots ir saskaņā ar 1998. gada 23. decembrī apstiprinātā budžeta likuma (*legge finanziaria*) 8. pantu ieviestais “oglekļa nodoklis”. 2000. gada 20. jūlijā Vides ministrija pieņēma dekrētu Nr. 337 par kritērijiem un kārtību, kas reģionam jāņem vērā, tērējot ar nodokli iegūtos līdzekļus.

III. SAŅĒMĒJA APRAKSTS

- (8) Atbalsta saņēmējs bija ACEA, kādreizējais Romas pašvaldības uzņēmums. Pēc vairākām reorganizācijām, kurās piedalījās vairāki citi uzņēmumi, to skaitā *Electrabel*, atbalsta saņēmējs tagad ir cits: *AceaElectrabel Produzione (AEP)*. 50 % no AEP kontrolē *Electrabel Italia*, un 50 % – *AceaElectrabel*. Pirmais no tiem atrodas 100 % *Electrabel* (Beļģijas uzņēmums) kontrolē. 40,59 % no otrā uzņēmuma kapitāla kontrolē *Electrabel Italia*, bet 59,41 % – ACEA.

Piezīme. ACEA grupas shēma; skaitļi iekavās norāda mētesuzņēmuma kontroles apjomu, pārējā daļa pieder Itālijā esošajam Beļģijas grupas *Electrabel* meitasuzņēmumam *Electrabel Italia*.

IV. IEMESLI, KĀDĒĻ TĪKA SĀKTA 88. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀ PROCEDŪRA

- (9) Komisija nolēma⁽⁴⁾, ka izskatīšanai pakļautais projekts atbilst attiecīgajām Vides vadlīniju normām. Tomēr Komisija izteica šaubas un nolēma uzsākt izskatīšanu, kurā konstatēja, ka ir piemērojami Tiesas praksē (*Deggendorf* lieta) apstiprinātie principi un kritēriji.
- (10) Izrādījās, ka iecerētais saņēmējs ACEA kādreiz ir bijis viens no vietējās pašvaldības institūcijām piederošajiem

sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem enerģijas nozarē, kas guva labumu no atbalsta shēmām, kuras tika izvērtētas Komisijas 2002. gada 5. jūnija Lēmumā 2003/193/EK par valsts atbalstu, ko Itālija nodokļu atlaižu un subsidēto aizdevumu formā piešķir sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumiem, kuru kapitāla lielākā daļa pieder valstij vai pašvaldībām⁽⁵⁾. Lai gan minētais lēmums attiecas tikai uz atbalsta shēmām kā tādām, neskarot saņēmēju specifisko stāvokli, vismaz viena no šīm shēmām bija domāta visiem uzņēmumiem, kas atbilda noteiktām prasībām, un attiecīgajā laikā ACEA atbilda šīm prasībām.

⁽³⁾ Tiesas spriedums 1997. gada 15. maijā, lietā C-355/95 P (*Textilwerke Deggendorf GmbH*/Eiropas Kopienu Komisija un Vācijas Federatīvā Republika), Eiropas Kopienu Tiesas prakses apkopojums 1997., I-2549. lpp.

⁽⁴⁾ Lēmuma par procedūras sākšanu 3.4. punkts, K(2203) 1468 galīgais, 13.5.2003., atbalsta N 90/2002 lietā.

⁽⁵⁾ OV L 77, 24.3.2003., 21. lpp.

- (11) Komisijas Lēmums 2003/193/EK atzina šādas iepriekš nepaziņotas shēmas par nelikumīgām un nesaderīgām ar kopējo tirgu un 3. pantā lika Itālijas valstij atgūt šo shēmu ietvaros izmaksātās summas. ACEA Komisijas lēmumu apstrīdēja Pirmās instances tiesā⁽⁶⁾ kas šajā kontekstā atzina, ka uzņēmums ir guvis labumu no attiecīgās shēmas. ACEA finanšu atskaites, piemēram, 2004. gada septembrī apstiprinātā pusgada atskaite⁽⁷⁾, plaši pievēršas atbalsta atgūšanas riskam.
- (12) Pēc diviem Komisijas atgādinājumiem Itālijas amatpersonām par to pienākumu atgūt šīs summas Itālijas amatpersonas informēja Komisiju, ka vairāk nekā divus gadus pēc Lēmuma 2003/193/EK pieņemšanas viņi vēl aizvien turpina darbu pie naudas atgūšanas, šai nolūkā lemjot par nepieciešamajiem administratīvajiem pasākumiem un tos īstenojot. Jāuzsver, ka amatpersonas nav paskaidrojušas, vai ACEA saņemtās summas ir atgūtas. Ņemot vērā iepriekš izklāstīto informāciju, var secināt, ka ACEA ir saņēmis un vēl nav atmaksājis summas atbalsta shēmās, kas saskaņā ar Lēmumu 2003/193/EK ir uzskatāmas par nesaderīgām.
- (13) Tādēļ Komisija secināja, ka, no vienas puses, tā nespēj noteikt, cik lielu atbalsta daļu ACEA jau bija saņēmis, pirms tam tika piešķirts nākamais atbalsts projekta ietvaros, un kas vēl arvien nav atmaksāts.
- (14) No otras puses, Komisija secināja, ka tā nespēj izvērtēt "vecā" un "jaunā" atbalsta kopīgo ietekmi uz ACEA SpA un tā iespējamo kaitīgo iedarbību uz kopējo tirgu.
- (17) Itālija apstrīd to, ka pasākums ir atbalsts, jo tas attiecas uz vietēja mēroga projektu bez ietekmes uz tirdzniecību; vēl vairāk, tā kā apkure nav tirgus prece un to nevar izmantot, lai aizstātu citus enerģijas avotus, konkurence netiek traucēta.
- (18) Itālijas argumenti tam, kādēļ nav izmantojama *Deggendorf* lietas tiesu prakse, minēti 19. līdz 23. pantā.
- (19) Itālija uzskata, ka *Deggendorf* prakse neattiecas uz šo lietu atšķirīgās izcelsmes dēļ. Šī lieta ir reģionāla lieta (atbalstu piešķir Lacijas reģions), bet lieta par pašvaldības uzņēmumu bija valsts mēroga lieta.
- (20) Itālija uzskata, ka atbalsta saņēmēji nav absolūti identiski. *Deggendorf* lietas tiesu prakse būtu jāpiemēro tikai atsevišķam atbalstam, nevis shēmām.
- (21) Itālija uzskata, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakse ir piemērojama tikai gadījumos, kad lēmumi ir neapstrīdami, savukārt Komisijas lēmums nav galīgs, jo ir pārsūdzēts. Itālija uzskata, ka Komisija nevar īstenot šādu spiedienu uz dalībvalstu politiku, pirms nav izmantoti visi Līgumā paredzētie līdzekļi likumu piemērošanai.
- (22) Itālija uzskata, ka Komisija *Deggendorf* lietas tiesu praksi attiecina pārāk plaši. Tā brīdina, ka šādas rīcības rezultātā dalībvalstis var pārstāt sniegt informāciju.

V. ITĀLIJAS UN TREŠO PERSONU KOMENTĀRI

1.1. Itālijas argumenti

- (15) Itālijas argumenti ir izklāstīti 16. līdz 27. pantā.
- (16) Itālija izvirza jautājumu par saņēmēja identitāti, kas kopš Komisijas lēmuma ir mainījusies. Itālija uzsver, ka atbalsta saņēmējs mainījās vēl pirms šā datuma. Tomēr Itālija atzīst, ka Komisija lēmumu par procedūras sākšanu pieņēma, nebūdama informēta par šo faktu. Saņēmēja maiņa padara *Deggendorf* lietas tiesu praksi par nepiemērojamu, un šai lietai nav objekta.
- (17) Itālija uzsvēr divas citas izskatīšanai pakļautā projekta iezīmes, kas nav labvēlīgas *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanai: a) projekta mērķi taupīt enerģiju saskaņā ar Komisijas un ES politiku; b) ACEA, pretēji citiem pašvaldības uzņēmumiem, tiks sodīts, un Komisija, izmantojot nelikumīgus līdzekļus, vērsīs spiedienu pret vienu atsevišķu uzņēmumu.
- (24) Atbildot uz Komisijas jautājumiem, Itālija norāda 25. līdz 27. pantā izklāstītos argumentus.
- (25) Sākotnējais akcionāru vienošanās nolīgums pierāda, ka AEP ir pakļauta dubultai AEA un *Electrabel* īstenotai kontrolei.

⁽⁶⁾ Lieta T-297/02 (OV C 289, 23.11.2002., 37. lpp.).

⁽⁷⁾ Pieejama ACEA tīmekļa vietnē: www.aceaspa.it

(26) Kopuzņēmuma līgumā netika ņemts vērā ne izskatīšanai pakļautais projekts, ne lēmums par atbalsta summu atgūšanu.

(27) ACEA darbojas dažādās jomās, un nav iespējams noteikt, kura no tām tiks pakļauta šā atbalsta atgūšanai.

1.2. Trešo personu komentāri

(28) Atbalsta saņēmējs ACEA izteica vairākus komentārus, kas daudzējādā ziņā ir identiski Itālijas valdības iesniegtajiem. Tomēr ir trīs papildu komentāri, īpaši attiecībā uz *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanu.

(29) Pirmais no ACEA papildargumentiem vēsta, ka šajā gadījumā atšķirībā no *Deggendorf* lietas nepastāv steidzami un nopietni iemesli atbalsta atgūšanai, turklāt kopš lēmuma par nelikumīgo atbalstu pagājis daudz laika.

(30) Otrais ACEA arguments norāda, ka pretēji *Deggendorf* lietai ACEA nav atbildīgs par atbalsta neatgūšanu un tam nevar pārņemt nevēlēšanos to pieļaut; tieši pretēji, ACEA ir atklāti izteicis savu gatavību atmaksāt atbalsta summu un uzsver, ka nav kavējis atbalsta atgūšanu.

(31) Trešais ACEA papildarguments apgalvo, ka Komisija nav konsekventa, piemērojot *Deggendorf* lietas tiesu praksi. ACEA atgādina Komisijas 1998. gada 21. janvāra Lēmumu 1998/466/EK ("SFP")⁽⁸⁾, kur bija minēts iepriekš pieņemtais negatīvais lēmums par to pašu saņēmēju, taču *Deggendorf* lietas tiesu prakse netika piemērota.

VI. IZVĒRTĒŠANA

(32) Izvērtējot lietu, vispirms tiks izlemts, vai attiecīgais pasākums ir atbalsts un vai to var uzskatīt par saderīgu saskaņā ar Līgumu.

(33) Pēc tam, izvērtējot lietu, tiks analizēta saņēmēja identitāte un *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošana.

1.1. Atbalsta fakts

(34) Vairāki Itālijas un ACEA komentāri ir veltīti Komisijas atzinumam par to, ka projekts ir uzskatāms par atbalstu.

(35) Projektu finansē ar valsts līdzekļiem no vietējās pašvaldības budžeta, un šie līdzekļi ir iegūti no oglekļa nodokļa, kas tika ieviests ar 1999. gada budžeta likumu. Ir attiecināms pirmais atbalsta pastāvēšanas nosacījums.

(36) Pasākums ir selektīvs, jo tas sniedz labumu tikai vienam atsevišķam uzņēmumam, sākotnēji ACEA un tagad AEP. Ir attiecināms otrais atbalsta pastāvēšanas nosacījums.

(37) Runājot par ietekmi uz kopējo tirgu, 3.1. punktā ir teikts: "Siltums netiek tirgots, taču to var aizstāt ar citiem primāriem vai sekundāriem enerģijas produktiem, kas tiek piedāvāti tirgū."

(38) To apstiprina citi Komisijas lēmumi, piemēram, lietā Itālija – Pjemonta – atbalsts kaitīgo izmešu samazināšanai (N 614/02⁽⁹⁾) kur konstatēts, ka vietējās centrālāpkures projekts "ļaus mājsaimniecībām aizstāt siltumu ar citiem primārajiem vai sekundārajiem enerģijas avotiem, piemēram, naftu vai elektrību, kas tiek tirgoti dalībvalstu starpā".

(39) Centrālāpkures mērķis ir aizstāt individuālo apkuri ēkās visā apkārtņē. Vārdu sakot, centrālāpkures ģeneratora nodrošinātā apkure aizstāj sīko boileru ražoto apkuri, kas tiek iegūta, izmantojot citus enerģijas avotus, piemēram, naftu, gāzi vai elektroenerģiju. Nafta, gāze un elektroenerģija tiek tirgotas dalībvalstu starpā. Tādēļ rodas aizstāšanas efekts, un izskatīšanai pakļautais projekts tādā gadījumā ietekmē kopējo tirgu. Katrā gadījumā ACEA un *Electrabel* grupas aktīvi darbojas vairākās jomās, īpaši enerģijas un elektrības ražošanā un sadalē, kur pastāv tirdzniecība Kopienas dalībvalstu starpā. Ir attiecināms trešais atbalsta pastāvēšanas nosacījums.

⁽⁸⁾ OV L 205, 22.7.1998., 68. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 6, 10.1.2004., 21. lpp.

- (40) Visbeidzot šis pasākums izkropļo tirgu, jo atbalsta tikai vienu ražotāju, ļaujot tam nostiprināt savu stāvokli globālajā enerģijas tirgū, kas var mainīt stāvokli kopējā tirgū. Tas apstiprina pasākuma ietekmi uz tirdzniecību un kaitīgo ietekmi uz tirgu, kas atbilst Komisijas atzinumiem citās lietās ⁽¹⁰⁾.
- (41) Tādējādi ir attiecināmi visi četri atbalsta pastāvēšanas nosacījumi, un Komisija apstiprina savu atzinumu, ka izskatīšanai pakļautais projekts ir atzīstams par atbalstu.
- (42) Tādēļ, ņemot vērā to, ka atsauces ieguldījumi līdzinās nullei, jo alternatīva ir mājsaimniecību individuālā apkure, Komisija par pamatotām atzina visas izmaksas. Bez tam sistēmas pagarinājums neļauj ietaupīt izmaksas. Tādēļ par pamatotu var uzskatīt visu ieguldījumu. Piešķirtais atbalsts atbilst maksimālajai likmei, tas ir, 40 %.
- (46) Ņemot vērā to, ka atsauces ieguldījumi līdzinās nullei, jo alternatīva ir mājsaimniecību individuālā apkure, Komisija par pamatotām atzina visas izmaksas. Bez tam sistēmas pagarinājums neļauj ietaupīt izmaksas. Tādēļ par pamatotu var uzskatīt visu ieguldījumu. Piešķirtais atbalsts atbilst maksimālajai likmei, tas ir, 40 %.
- (47) Tādēļ, ņemot vērā pamatotās izmaksas un atbalsta apjomu, centrālāpkures projekts, analizēts atsevišķi, atbilst vadlīniju 30. un 37. punktam.

1.2. Atbalsta saderīgums

- (42) Pēc tam Komisija izpētīja, vai izskatīšanai pakļautais atbalsts var tikt uzskatīts par saderīgu saskaņā ar 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Vispirms tā atzina, ka projektam ir ekoloģiska ievirze. Pēc tam tā lēma, vai pasākums atbilst Vides vadlīniju normām. Komisija īpašu uzmanību pievērta 30. un 37. punktam.
- (43) Vadlīniju 30. punktā ir teikts, ka "ieguldījumi enerģijas taupīšanā saskaņā ar 6. punktu tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem ieguldījumiem vides aizsardzībā. Šādi ieguldījumiem ir ļoti liela ekonomiska nozīme Kopienas mērķu sasniegšanai vides jomā. Tādēļ tie var pretendēt uz ieguldījumu atbalstu, kuras pamatlikme ir 40 % no pamatotajām izmaksām".
- (44) Izskatīšanai pakļautajā projektā (Nr. 1 paziņošanas kontekstā) tikai ieguldījumi centrālāpkurē, tas ir, siltuma sadales domātajos cauruļvados un armatūrā, var pretendēt uz atbalstu. Lacijas reģiona amatpersonas ir iesniegušas Komisijā tehnisko un ekonomisko pamatojumu tam, ka piedāvātais centrālāpkures sadales tīkls kļūs par būtisku soli ceļā uz enerģijas taupīšanu, salīdzinot ar pašreizējo stāvokli, tas ir, stāvokli pirms investīcijām, pārējiem noteikumiem esot vienādiem. Tādēļ ir spēkā vadlīniju 30. punkts.
- (45) Vadlīniju 37. punkts apgalvo, ka "pamatotās izmaksas var būt tikai papildu ieguldījumi, kas ir nepieciešami ekoloģisku mērķu īstenošanai".
- (48) Ņemot vērā šo analīzi, Komisija var pasludināt pašu projektu par saderīgu ar normām, kas regulē valsts atbalstu. Pieņemot šo lēmumu, Komisija atbilstoši savām pilnvarām salīdzināja vides aspektus un konkurences politiku. Kā norādīts Vides vadlīniju 4. punktā, "ilglaicīgas vides prasības vēl nenozīmē, ka ir jāapstiprina viss piešķirtais atbalsts".
- (49) Pieņemot Itālijas viedokli, ka Komisijai būtu jāatbalsta projekts ar ekoloģisku ievirzi, tiktu ignorēts fakts, ka konkurences noteikumiem vissvarīgākā ir modalitāte, ar kuras palīdzību tiek īstenoti projekta mērķi. Saskaņā ar esošo juridisko praksi, norādot vadlīnijas, pēc kurām tā analizēs valsts atbalsta paziņojumus, Komisija ierosina dalībvalstīm censties sasniegt ekoloģiskus mērķus, pēc iespējas mazāk traucējot konkurenci. Lai vai kā, atbalsta piešķiršana ekoloģiskiem mērķiem neattaisno atkāpes no vispārējām normām un principiem, kas regulē visu veidu valsts atbalstu neatkarīgi no tā mērķa.

1.3. Saņēmēja identitāte

- (50) Lai izvērtētu šo lietu, vispirms ir jāanalizē saņēmēja identitāte.
- (51) Vairāki Itālijas komentāri ⁽¹¹⁾ ir saistīti ar atbalsta saņēmēja maiņu un apstākļiem, saskaņā ar kuriem tiek nodota uzņēmuma daļa, kas īsteno projektu, kā arī ACEA un *Electrabel* akcionāru vienošanos.
- (52) Ir derīgi uzsvērt, ka Komisija, pieņemot lēmumu sākt šo procedūru, nezināja, ka par atbalsta saņēmēju kļuvis AEP. Itālijas amatpersonas šo faktu darīja zināmu tikai šīs procedūras gaitā.

⁽¹⁰⁾ Atbalsta lieta N 707/02 "Nīderlande – MEP – Atjaunojamās enerģijas izplatīšana", Komisijas atļauja 2003. gada 19. martā. Tur tika norādīts, ka shēma tikai atbalstīs atjaunojamās elektroenerģijas ražotājus un centrālās apkures sistēmas enerģijas ražotājus, kas padod šo enerģiju tīklam. Ja šīm atsevišķajām elektroenerģijas ražotāju grupām tiks sniegta finansiāla palīdzība, tas stiprinās viņu pozīcijas starptautiskajā enerģētiskajā tirgū un savukārt var izraisīt tirgus apstākļu maiņu. Šāda atsevišķu uzņēmumu pozīcijas nostiprināšana salīdzinājumā ar citiem konkurējošajiem uzņēmumiem Kopienas ietvaros ir jāuzskata par kaitīgu ietekmi tirgum Kopienas dalībvalstu starpā.

⁽¹¹⁾ Skat. 16. punktu, kā arī 25. līdz 27. punktu.

- (53) Kā minēts iepriekš, sadaļā, kas apraksta atbalsta saņēmēju, AEP nav ACEA. Tas ir atsevišķs ACEA un *Electrabel* kopīgi kontrolēts uzņēmums. Taču Komisija, izvērtējot valsts piešķirtu atbalstu, nedrīkst aprobežoties ar juridisko dalīšanos. Pirmās instances tiesa, plaši atsaucoties uz Eiropas Kopienu tiesas un Pirmās instances tiesas praksi, nesēn apgalvoja: ⁽¹²⁾.
- (54) "Jāmin, ka saskaņā ar esošo Tiesas praksi lietās, kad juridiski noteiktas fiziskās vai juridiskās personas veido ekonomisko vienību, Kopienas konkurences tiesību aspektā tās ir jāuzskata par vienu uzņēmumu (skat. lietas 170/83 *Hydrotherm* [1984] ECR 2999 11. punktu un – pēc analogijas – lietas T-234/95 *DSG* pret Komisiju [2000] ECR II-2603 124. punktu). Valsts atbalsta jomā jautājums par ekonomiskas vienības faktu rodas pirmām kārtām saistībā ar jautājumu par atbalsta saņēmēja faktu (skat. lietas 323/82 *Intermills* pret Komisiju [1984] ECR 3809 11. un 12. punktu). Šai aspektā tiek uzskatīts, ka Komisijai ir plašs ieskaits jautājumā, vai, piemērojot valsts atbalstu regulējošas normas, grupas daļu veidojoši uzņēmumi ir jāuzskata par ekonomisku vienību vai arī par juridiski un finansiāli neatkarīgiem (skat. apvienotās lietas T-371/94 un T-394/94 *British Airways* un citi pret Komisiju 313. un 314. punktu un – pēc antoloģijas – *DSG* pret Komisiju 124. punktu)."
- (55) Komisijai ir jāizvērtē, vai ACEA un uzņēmums, kas vēl aizvien ir ACEA grupas daļa, būtu uzskatāms par ekonomisku vienību. Šajā aspektā AEP situācijas analīze apstiprina šo pieņēmumu.
- (56) ACEA atzīst, ka tas kontrolē AEP kopīgi ar *Electrabel*. Tas šo faktu īpaši uzsver vienā no iesniegtajiem dokumentiem ⁽¹³⁾. To apstiprina ACEA finanšu atskaites, kurā AEP ir minēts kā viens no konsolidētajiem uzņēmumiem. Fakts, ka ACEA kontrolē AEP nevis viens pats, bet kopā ar *Electrabel*, nav būtisks.
- (57) AEP ir minēts ACEA atskaitēs: 2004. gada pirmās puses atskaites 35. lappusē ir rakstīts, ka, "ņemot vērā iespēju, ko paredz juridiskā dekrēta Nr. 127/91 37. pants, konsolidācijas robežās ir iekļauti arī šādi uzņēmumi, kurus
- koncerns kontrolē kopīgi ar pārējiem partneriem un balstoties uz kopīgi noslēgtajiem līgumiem". Šajā sarakstā ietilpst AEP.
- (58) ACEA un *Electrabel* akcionāru nolīgumā par filiāles nodošanu no ACEA AEP pārziņā šis projekts nav pieminēts. Tomēr ir skaidrs, ka AEP pēc ACEA grupas restrukturizācijas ir mantojis projektu un kļuvis par plānoto atbalsta saņēmēju, kā arī īsteno daļu darbu, ko pirms tam veica ACEA. Turklāt līguma par filiāles nodošanu AEP pārziņā (tobrīd GEN.CO) 4 pants paredz, ka neviens strīds, kas skar šo filiāli, netiks iekļauts pašā līgumā un nodotais uzņēmums netiks pakļauts strīdiem arī tad, ja tie rastos pēc 2002. gada 1. decembra (līguma spēkā stāšanās dienas), bet to cēlonis būtu balstīts uz faktiem pirms šā datuma.
- (59) Vienošanas starp divām pusēm nevar atbrīvot no pienākuma atmaksāt nelikumīgu un nesaderīgu atbalstu. Ja šāda vienošanās tiktu atzīta, tā varētu novest pie uzņēmumu sistemātiskas izvairīšanās no pienākuma atmaksāt nelikumīgu un nesaderīgu atbalstu. Bez tam ir jānorāda, ka, līgumam stājoties spēkā, Komisija jau bija pieņēmusi lēmumu par ACEA piešķirtā atbalsta atgūšanu un ACEA jau bija sākusi darbu šā lēmuma anulēšanai. Tādēļ ACEA uzliktās saistības bija labi zināmas, un nevar izslēgt mēģinājumu izvairīties no pienākuma atmaksāt valsts piešķirto atbalstu.
- (60) Tādējādi ACEA un AEP ir uzskatāmi par vienu vienību, un, neraugoties uz ACEA grupā notikušo reorganizāciju, par atbalsta saņēmēju ir jāuzskata ACEA grupa, ieskaitot ACEA. Turklāt jāņem vērā, ka cita pieeja varētu ļaut izvairīties no valsts atbalsta normu pildīšanas.

1.4. Deggendorf lietas tiesu prakse

- (61) Pēc vairāk nekā diviem gadiem kopš Lēmuma 2003/193/EK Itālija vēl arvien nav noteikusi pašvaldībai atmaksājamo summu un, vēl jo vairāk, nav atguvusi atbalstu, kas tika pasludināts par nelikumīgu un nesaderīgu. Tādējādi stāvoklis kopš procedūras sākšanas 2003. gadā nav mainījies. Turklāt Komisija ir nolēmusi vērsties pret Itāliju Tiesā par Lēmuma 2003/193/EK ⁽¹⁴⁾ nepildīšanu. Jaunākais pavērsiens ir tā sauktajā *Legge Comunitaria 2004.* gadam, kas ir jāapstiprina abām Parlamenta palātām, iekļautā norma, kas nosaka galvenos virzienus atbalsta atgūšanai, piemēram, lūgt vietējās pašvaldības norādīt iespējamus saņēmējus vai lūgt saņēmējiem pašiem deklarēt saņemto atbalsta summu.

⁽¹²⁾ Pirmās instances tiesas spriedums 2004. gada 14. oktobrī lietā T-137/02 (*Pollmeier Malchow GmbH & Co/Komisija*)

⁽¹³⁾ Itālijas valdības 29.4.2004. vēstule.

⁽¹⁴⁾ Lēmums pieņemts 20.1.2005., K(2005) 41 (vēl nav piemērots). Sk. 20.1.2005. paziņojumu presei Nr. IP/05/76.

(62) Tādēļ Komisija uzskata, ka stāvoklis procedūras sākšanas brīdī ir spēkā arī tagad. Komisija atzīst, ka tā vēl aizvien nespēj precīzi noteikt, cik lielas priekšrocības ACEA bija saņēmis pirms jaunā atbalsta piešķiršanas. Ne Itālijas valdība, ne ACEA nav izvirzījuši specifiskus argumentus, kas parādītu, ka ACEA gadījumā saņēmēja specifisko īpašību dēļ par nesaderīgu atzītās shēmas radītās priekšrocības nebūtu uzskatāmas par atbalstu, pastāvošu atbalstu vai saderīgu atbalstu. Tieši pretēji, atbalsta apjoms, kā arī atbalsta piešķiršanas brīdī dažādos tirgos īstenotie darbi, ieskaitot enerģijas un elektrības ražošanu un izplatīšanu, ACEA piešķirtās priekšrocības liek uzskatīt par tādām, kas ietekmē tirdzniecību Kopienas dalībvalstu starpā un traucē konkurencei. Turklāt priekšrocības ir vērtējamas, jo tās atbilst Itālijas korporāciju nodoklim (IRPEG) par trim gadiem. Tādēļ ACEA grupa, ieskaitot AEP, vēl aizvien ir nelikumīga un nesaderīga atbalsta saņēmēja, šis atbalsts vēl arvien nav atmaksāts, un kaitīgā ietekme uz konkurenci vēl aizvien pastāv.

(63) Šādos apstākļos arī tad, ja precīza pirmā atbalsta summa nav zināma, divu ACEA saņemto atbalstu kumulatīvais efekts un tā kaitīgā ietekme uz kopējo tirgu padara pieteiktā atbalsta piešķiršanu par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

1.5. *Deggendorf* lietas tiesu prakses izmantošana šai lietā

(64) Itālija un ACEA izvirzīja vairākus argumentus attiecībā uz *Deggendorf* lietas tiesu prakses izmantošanu šai lietā.

(65) Ir jāatgādina, ka Tiesas ieviestā *Deggendorf* lietas tiesu prakse⁽¹⁵⁾ paredz, ka Komisijai, izvērtējot atbalsta saderīgumu, ir jāņem vērā visi svarīgie elementi un īpaši jaunā atbalsta un par nesaderīgu atzītā un vēl neatmaksātā atbalsta kumulatīvais efekts. Šī prakse dod iespēju aizkavēt saderīga atbalsta piešķiršanu līdz brīdim, kad tiek atmaksāts iepriekš piešķirtais nelikumīgais un nesaderīgais atbalsts.

(66) Vispirms ir jāatkārto 51. līdz 60. punktā minētā informācija par saņēmēja identitāti. Šajā lietā Komisija, vērtējot iepriekš minētos argumentus, uzskata, ka AEP vēl arvien

ir ACEA grupas daļa, tādēļ šajā lietā saņēmējs būtībā ir viens un tas pats.

(67) Fakts, ka šī ir reģionāla lieta atšķirībā no lietas par pašvaldību uzņēmumu, kas bija valsts lieta, nav būtisks⁽¹⁶⁾. Komisijai visas lietas ir valsts lietas, ko apstiprina fakts, ka valstu amatpersonas vienīgās uztur tiešus sakarus ar Kopienas institūcijām. To pierāda apstākļi, ka informācija par pasākumu tika nosūtīta Itālijai, un Itālija ir lēmuma adresāts saskaņā ar EK Līguma 87. un 88. pantu. Bez tam iesaistīti ir valsts līdzekļi – neatkarīgi no tā, vai tos sadala valsts valdība vai reģionāla institūcija. Tādēļ šis arguments nav dzīvotspējīgs.

(68) *Deggendorf* lietas tiesu prakse ir spēkā gadījumos, kad atbalsta saņēmējs nav atmaksājis Komisijas piespiesto summu, neatkarīgi no tā, vai lieta ir individuāla vai attiecas uz atbalsta shēmu⁽¹⁷⁾. Komisijai ir jāpieņem, ka ACEA bija viens no pašvaldības uzņēmumiem paredzētā atbalsta saņēmējiem, jo vismaz daļa šā atbalsta tika piešķirta visiem šajā kategorijā ietilpstošajiem uzņēmumiem, līdz ar to arī ACEA.

(69) Turklāt ACEA procedūras gaitā sniedza novērojumus kā trešā ieinteresētā persona strīdā par šo shēmu atbilstību. Komisijas lēmums pasludināja šādas nepaziņotas shēmas par nelikumīgām un nesaderīgām ar kopējo tirgu un lika Itālijas valstij atgūt summas, kas tika izmaksātas saskaņā ar šo shēmu⁽¹⁸⁾. ACEA šo lēmumu apstrīdēja Pirmās instances tiesā⁽¹⁹⁾ un šajā kontekstā atzina, ka ir guvis labumu no attiecīgās shēmas. Kā skaidrots iepriekš, ne Itālija, ne ACEA nav izvirzījuši jebkādu specifiskus pamatojumus, kas varētu atcelt vai ierobežot atbalsta atgūšanu šajā specifiskajā gadījumā.

(70) ACEA finanšu atskaitēs ir minēts Komisijas lēmums un finansiālais risks, ko tas var radīt grupai. Tajās ir pat noteikta ticamā atbalsta summa, kas Itālijai būtu jāatgūst no ACEA, vismaz par 1998. un 1999. gadu, jo 1997. gadā ACEA ziņoja par zaudējumiem (tādēļ nekādu ieguvumu nodokļu samazinājuma formā). ACEA min iespējamās summas 1998. gadam (28 000 000 EUR) un 1999. gadam (290 000 000 EUR, kas bija nepieciešams dažām ārkārtas darbībām saistībā ar apvienošanu).

⁽¹⁶⁾ Skatīt 19. punktu.

⁽¹⁷⁾ Skatīt 20. punktu.

⁽¹⁸⁾ Komisijas Lēmuma 3. pants paredz, ka Itālijai jādara viss iespējams, lai no atbalsta saņēmējiem atgūtu tiem nelikumīgi piešķirto atbalstu.

⁽¹⁹⁾ Skatīt 6. zemsvītras piezīmi.

⁽¹⁵⁾ Skatīt 3. zemsvītras piezīmi.

- (71) Pretēji apgalvojumam, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakse būtu piemērojama tikai tādā gadījumā, ja Komisijas lēmums ir neapstrīdams (tas ir, ja šo lēmumu ir apstiprinājusi Tiesa) ⁽²⁰⁾, Komisija atgādina, ka tās lēmums stājas spēkā nekavējoties, ko ir atzinusi Itālija ⁽²¹⁾. Tas saskan ar vispārējo principu, ka apelācija neaptur procesu (Līguma 242. pants). Jāatgādina arī tas, ka šai lietā netika lūgts ieviest pagaidu pasākumus.
- (72) Itālija apgalvo, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakses izmantošana ir izņēmuma metode, kas būtu lietojama tikai kā ārkārtējs līdzeklis. Pretēji šim viedoklim, efektīva valsts atbalsta politikas kontrole liktu pastāvīgi un nekavējoties izmantot *Deggendorf* lietas tiesu praksi, lai ļautu efektīvi darboties sistēmai, kuras mērķis ir ņemt vērā visu saņēmēja rīcībā esošo valsts atbalstu, tādējādi samazinot konkurences traucējumus un nodrošinot efektīvu tās lēmumu izpildi.
- (73) Pretēji Itālijas apgalvojumam, ka *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošana samazinās dalībvalstu iesniegto pieteikuma ziņojumu skaitu ⁽²²⁾, Komisija uzsver, ka paziņošana saskaņā ar EK Līguma 88. panta 3. punktu ir nevis brīvprātīga, bet obligāta. Nepaziņots atbalsts kļūst nelikumīgs arī tad, ja tas ir saderīgs ar tirgu.
- (74) Runājot par Itālijas apgalvojumu, ka Komisija īsteno īpašu spiedienu ⁽²³⁾, Komisija atgādina, ka šī lieta ir vienkārša esošās prakses īstenošana. ACEA tiek sodīts tikai kā vēl viena atbalsta saņēmējs.
- (75) Bez tam ir jāuzsver, ka ACEA netiek īpaši sodīts. Komisija apstiprināja (Nr. 614/2) vairākus projektus Pjemontas (*Piemonte*) reģionā. Divi no apstiprinātajiem projektiem bija jāīsteno AEM, pašvaldības uzņēmumam no Torino (*Torino*), un ASM, pašvaldības uzņēmumam no Setimo Torineze (*Settimo Torinese*). AEM gadījumā (projekts Nr. 3) lēmumā tika apsvērts jautājums par *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanu. Beidzot tika izlemts šo praksi nepiemērotniecīgās normas dēļ, jo konkrētā summa bija tikai 17 240 EUR. Vietējā pašvaldība apņēmās pārbaudīt, vai trīs gadu laikā nav notikusi citu mazo atbalstu uzkrāšanās un kopējā atbalstu summa nav pārsniegusi 100 000 EUR, jo tādā gadījumā rastos atbalsts, kas nebūtu ticis apstiprināts tieši *Deggendorf* lietas tiesu prakses dēļ.
- (76) ASM gadījumā tas pats lēmums lietā N 614/02 (38. un 75. punkts) noteica, ka:
- “*Deggendorf* lietas tiesu prakses ⁽²⁴⁾ aspektā Itālijas amatpersonas ir nolēmušas pārbaudīt, vai *Azienda Sviluppo Multiservizi* s.p.a. un citi saņēmēji patiešām ir saņēmuši šādu atbalstu, un ja tā ir, tad nepiešķirt kārtējo valsts atbalstu, pirms iepriekš piešķirtais nelikumīgais un nesaderīgā valsts atbalsts nav atmaksāts saskaņā ar iepriekš minēto lēmumu.”
- (77) Visbeidzot – fakts, ka ACEA īsteno dažādus projektus un nespēj noteikt, kurus no tiem apdraudēs piešķirtā atbalsta atgūšana ⁽²⁵⁾, neietekmē šo lietu. Uzņēmums pārāk viegli spētu izvairīties no lēmuma par atbalsta atgūšanu, vienkārši nenorādot, kuru tā darbības daļu vai kuru filiāli ietekmētu atgūšana.
- (78) Tieši pretēji, tā kā daļa atbalsta, kas tika atzīta par nelikumīgu un nesaderīgu, bija fiskālais instruments, pagātnē no tā ir guvušas labumu visas ACEA filiāles. Fiskālais atbalsts, kas ir operatīvais atbalsts, nevar tikt saistīts ar kādu konkrētu firmas darbību. Tādēļ nelikumīgais un ar tirgu nesaderīgais atbalsts attiecas uz visu ACEA ekonomisko darbību, ieskaitot filiāli, kas tika nodota AEP. Tas nozīmē, ka daļu neatgūta atbalsta var saistīt arī ar AEP.

1.6. Par trešo personu komentāriem

- (79) Pretēji ACEA teiktajam ⁽²⁶⁾, kopš lēmuma par atbalsta atgūšanu patiešām ir pagājis daudz laika, kura gaitā Itālijas amatpersonas nav reāli mēģinājušas atgūt šo atbalstu. 2005. gada janvāra beigās Itālijai vēl bija jāapstiprina atgūšanas procedūra. 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽²⁷⁾ 14. panta 3. punkts nepārprotami norāda, ka atbalsts ir jāatgūst nekavējoties. Līdz šim brīdim, kā tas ir minēts iepriekš, vēl nav definēta procedūra atbalsta atgūšanai un nav sāks darbs atbalsta atgūšanai.
- (80) ACEA labā griba ⁽²⁸⁾ nemaina faktisko stāvokli, jo atbalsts vēl aizvien nav atgūts. Izskatāmā lieta – par nelikumīgu atzītā atbalsta atgūšana – ir faktiskā, un to neietekmē kādas puses darbība tajā vai citā virzienā. Bez tam papildus vienkāršai labas gribas izteikšanai ACEA būtu varējis rīkoties, lai veicinātu atgūšanu, piemēram, norādot iesaistītās summas un noguldot līdzekļu rezerves īpaši bloķētā bankas kontā.

⁽²⁰⁾ Skat. 21. punktu.

⁽²¹⁾ Itālijas valdības 23.7.2003. vēstule, 6. lpp.

⁽²²⁾ Skat. 22. punktu.

⁽²³⁾ Skat. 23. punktu.

⁽²⁴⁾ Skat. 3. zemsvītras piezīmi.

⁽²⁵⁾ Skat. 27. punktu.

⁽²⁶⁾ Skat. 29. punktu.

⁽²⁷⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

⁽²⁸⁾ Skat. 30. punktu.

- (81) Visbeidzot – attiecībā uz Komisijas šķietamo nekonsekvenci, izmantojot *Deggendorf* lietas tiesu praksi, kuras piemērs būtu Lēmums 1998/466/EK ⁽²⁹⁾, ir jāuzsver, ka 1998. gada lēmums ⁽³⁰⁾ bija balstīts uz Francijas apņemšanos atmaksāt iepriekšējo atbalstu, uz kuru attiecās negatīvais lēmums. Tāpēc *Deggendorf* lietas tiesu prakse nebija piemērojama. 1998. gada lēmums arī nosaka, ka turpmāks atbalsts nav iespējams, izņemot ārkārtas gadījumus. 2002. gadā Komisija pieņēma lēmumu par jaunu Francijas intervenci SFP labā, taču tā secināja, ka interence nebija atbalsts. Tāpēc *Deggendorf* lietas tiesu prakses piemērošanai nebija iemesla.

VII. SECINĀJUMI

- (82) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, Komisija atzīst, ka atbalsts 3 800 000 EUR apmērā centrālāpkures projektam pie Romas, ko piešķir uzņēmumam AEP, pats par sevi atbilst Līgumam.
- (83) Tomēr atbalsta izmaksa AEP tiek apturēta līdz brīdim, kamēr Itālija neiesniegs pierādījumus par to, ka ACEA ir atmaksājis saņemto atbalstu, kas tika atzīts par nelegālu un nesaderīgu ar kopējo tirgu, piemērojot *Deggendorf* lietas tiesu praksi,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atbalsts, ko Itālija vēlas piešķirt uzņēmumam AEP siltumapgādes projekta veikšanai, pamatojoties uz 1999. gada 6. augusta Lacijas reģiona padomes lēmumu (*Deliberazione della Giunta Regionale del Lazio*) Nr. 4556, ir saderīgs ar kopējo tirgu.

2. Atbalstu, kas minēts 1. pantā, nedrīkst piešķirt, pirms Itālija nav iesniegusi pierādījumus, ka ACEA ir atlīdzinājusi iepriekšējo atbalstu, kas Lēmumā 2003/193/EK atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu, un procentus.

2. pants

Itālija divu mēnešu laikā, sākot ar šā lēmuma izziņošanu, informē Komisiju par pasākumiem tā izpildē.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijai.

Briselē, 2005. gada 16. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Neelie KROES

⁽²⁹⁾ Skat. 31. punktu.

⁽³⁰⁾ Uz to īpaši norāda ievada trešais punkts.